

[Svend Nielsen.]

at der udbetales offentlig Understøttelse til Folk, som meget godt kunde faa Arbejde af en saadan Beskaffenhed, at de kunde forsørge sig selv og endda, som det ærede Medlem Hr. Nørskov gjorde opmærksom paa ved adskillige Eksempler i Gaar, lægge en Del til Side. Især er en saadan Understøttelse uheldig, naar Landbruget samtidig i meget høj Grad mangler Arbejds-kraft. Vi ved jo alle, at der daglig i Bladene er Masser af Avertissementer efter Arbejds-kraft, og i mange Tilfælde kommer der overhovedet ikke et eneste Tilbud frem. At det er Støtten fra det offentliges Side, der frister de unge til at vælge Arbejds-løshed understøttelse og Ledighed i Stedet for Arbejde og Løn, derom synes jeg ikke der kan være nogen virkelig berettiget Tvivl hos nogen. Der er forhaabentlig heller ingen, der vil benægte, at en saadan Tilstand er uheldig og skadelig baade for Samfundet og for de unge selv.

Derfor har Foreningen af jyske Landboforeninger rettet denne Henstilling til Regering og Rigsdag i Haab om, at Regeringen maa forstaa, at det ikke er til Gavn for de unge, at man frister dem til Ledig-gang, og at det er til aabenbar Skade for Samfundet at fortsætte med en Tilstand, hvor Understøttelse fra det offentlige er Skyld i, at man ikke kan faa den nødvendige Arbejds-kraft i Landbruget.

Fra socialdemokratisk Side, og ikke mindst af Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, er der tillige vist megen Forbitrelse over den Tale, som de jyske Landboforeningers Formand, Landstingsmand Hauch, holdt ved den Lejlighed. Det ærede Medlem svang sig endogsaa op til at anvende Udtryk, som i betænkelig Grad, synes jeg, minder om Skældsord. Det ærede Medlem syntes helt at have glemt, at det jo da ikke er ret mange Aar siden, der stod en socialdemokratisk Minister her paa Talerstolen og indtrængende henstillede til Tingets Medlemmer i Diskussionen fremtidig at behandle hinanden menneskeligt. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, at saadanne Baggaardsudtalelser som „hoven“ og „dum“ virker nu ikke og kan ikke virke overbevisende paa nogen, og noget som helst Forsøg paa at modbevise de Udtalelser, som Landstingsmand Hauch fremsatte ved den Lejlighed, gjorde det ærede Medlem slet ikke. Der er derfor heller ikke nogen som helst Grund til at fordybe sig nærmere i det Afsnit af det ærede Medlems Tale. Disse Udtryk vil komme til at staa i Rigsdagsti-

dende som en vred Mands ubeherskede og ubehøvede Udtalelser.

Men det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch fremsatte nogle andre Udtalelser, som jeg har Lyst til at knytte nogle Bemærkninger til. Jeg har Lyst dertil, dels fordi de er fremsat af Socialdemokratiets Ordfører, men navnlig fordi Statsministeren gentagne Gange har fremsat Udtalelser i lignende Retning. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch kom i sin Ordførelse ret stærkt ind paa, at han vilde finde det naturligt, om Arbejder og Bonde kunde finde hinanden i et politisk Samarbejde. Det, som Socialdemokratiet her er ude efter — det tager jeg næppe fejl i —, er, for at sige det lige ud, en Nyorientering i Politik hos Bønderne, en Nyorientering, som det nu for det første vil være meget svært at fremkalde inden for de gamle Partiers Rammer, hvor gamle Forbindelser paa mange Maader binder overordentlig stærkt, og som for det andet er blevet vanskeliggjort af Socialdemokratiet selv i meget høj Grad; ja næsten umuliggjort ved den uforsvarlige og uforstandige Adfærd, det har vist over for Bønderne, siden det fik Regeringspladserne i dansk Politik.

Men betyder Frieriet, at Socialdemokraterne fremtidig vil føre et nyt og bedre Liv — det kan et Frieri jo somme Tider være Indledningen til, selv om det desværre mange Gange viser sig, at den gamle Adam er en meget sejglivet Herre at faa Bugt med, men skulde det, som sagt, være Indledningen til et nyt og bedre Liv fra Socialdemokratiets Side, ja, saa maa det hilses med Glæde af alle sundt tænkende Mennesker i vort Land. Men det hænder ogsaa, at et Frieri har sin Rod i helt andre Formaal, f. Eks. at Frieren blot vil drage den anden Part med ind paa vilde Veje. Hvilke Bevæggrunde der er de drivende for Socialdemokratiet, kan jeg i Øjeblikket af gode Grunde ikke udtale mig om, men jeg vil i Anledning af disse gentagne Frierier gerne sige, at jeg betragter det som en national Pligt for alle Danske at vise Villighed til Forhandling med enhver dansk Regering, der er valgt paa en lovlige Maade.

Jeg ser endvidere saaledes paa det, at de to nævnte Kategorier i vort Samfund, Bønder og Arbejdere, er dem, der i særlig Grad frembringer Værdierne. Jeg vil ikke dermed have sagt, at der ikke frembringes Værdier fra anden Side — det kunde aldrig falde mig ind —, men jeg gaar ikke nogen for nær, naar jeg siger, at det i særlig Grad er Bønder og Arbejdere, der frembringer Værdierne. Derfor vilde det i og for sig